te interdicto suspensione quã tali vel tali
sentẽtia incidisti. ꝛc. sicut cõgruit ꝛ auto
ritas concessa aut virtus grẽ aplice seu ꝓ/
uilegij se extenderit. ¶ Qđ autẽ addit in
ꝙtũ gratũ in cõspectũ diuie maiestatꝫ fu
eritꝛc. nihil facit ad rem.

De iniunctione pe

Sed de iniũctione pe (nitẽtie.
nitẽtie diuerse sunt opiniones
suas rões adducẽtes. an añ ab/
solutõem vel post absolutõem
iniũgẽda sit penitẽtia q̃ confessionis in/
diuidua comes est ad hoc eni cõfessio fit
quo vulnꝰ inflictũ detegat. ad hoc penitẽ
tia iniũgit vt vulneri detecto salutare re/
mediũ adhibeat. Et licꝫ incerte sint pru/
dentie nostre nec q̃ lance diuino iudicio
nostre ponderẽt offense. tñ abundãti mi
sericordia ac pietate ipsiꝰ hoc concessum
est fidelibꝫ. vt sacramñto confessionis ac re
medio penitẽtie etiã minꝰ sufficiẽtis iam
saltẽ a mortꝫ eterne sit ereptus supplicio
qui fuerat dãnãdus etiã si ob modicẽ pe/
nitentie iniũctiõez longius sit cruciãdus
quibꝫ tamẽ cruciatibꝫ etiã mltiplex reme/
diũ sue sponse aliunde puidit christꝰ cuiꝰ
propriũ est misereri ꝛ cuiꝰ misericordie ñ
est numerꝰ ¶ De illo aũt an ante vel post
absolutõez iniũgenda sit penitẽtia nil vi
det obesse homi simplici ꝛ cõtrito seu do
lenti corde ad confessionẽ veniẽti ꝛ ad sa
tisfactõez parato ¶ In ipa autẽ iniũctione
penitẽtie silr occurrit reꝑhensio suꝑ mul
tiplicatõe ꝟboꝝ. penitẽtie in nullo suffra
gantiũ. Sicut eni confitẽs cauere dꝫ ne
aliq̃d immisceat qđ tantũ sacramñti excu
satõe indebita. ꝟbositate iportuna. oñta/
tione falsa. ꝯsilatione fraudulẽta ac ceteris
q̃buslibet malis violet fructũq; eiꝰ tollat
ita nõ minus ipse cõfessor locũ dei tenẽs
atq; eius gerens vices sacramẽto ꝯfessio
nis reuerẽtiã exhibeat. ꝛ eius ꝟba statera
sctã sint põderata ne ꝛ ipe in tali loco ad/
ducat quicq̃ qđ eũ ꝟboꝝ subtilitate nec
nõ mltiplicatõe aut isolita forma ꝓlatio/
nis possit oñtare magꝭ ceteris ꝯfessoribꝫ
idoneũ intelligentẽ doctiorẽ sanctiorẽq;
his ei ac silibꝫ ꝯditionibꝫ plerisq; ꝑ nefas
ꝯfessoribꝫ ñ solũ fama ꝛ fauor a ligua sed
etiam a manu crescit pecunia. ꝛ cathedra
moisi quam dñs laudauit. istis atq; alijs
modis vertit in cathedras numulorioꝝ

et colũbas vendentiũ. q̃s idẽ ipe euertit ꝛ
de tẽplo eiecit. Pꝰ simplicẽ igit confessio
nem ꝛ verã vt ꝓsupponit simplex etiã fiat
absolutio aut cũ timore ꝛ magna cautela
ad suꝑiores si oportet remissio iuxta su/
pius dicta. demũ pꝰ absolutionẽ vel ante.
(qđ ad pñs nolumꝰ declarare/ eo ꝙ ñ obstet
huic sacro) simplex etiã fiat pñie iiũctio.

¶ Hoc notabile

qđ seq̃t multũ ꝯcordat cũ dictꝭ dñi Joh.
gerson ita ꝙ videt etiã ab ipso positum

Nostra forma absolutionis a pec
catis sufficiens ꝛ necessaria est:
Ego absoluo te. Sꝫ satis ꝯue/
niẽter ꝑmittit autoritate eccl'ie
a q̃ ꝯfessor accipit ptãtẽ absoluẽdi in su/
sceptione ordis Sed quia illa ptãs est re
tenta in manu suꝑioris nisi committat.
ideo dꝫ ꝛ ordis. Et si loco huiꝰ clausule ꝑ/
mittat autoritate q̃ fungar/ ñ est vis Idẽ
eni valet ¶ Deniq; nota ꝙ satis ꝯueniẽt
apponit in forma supra dicta/ a pctis tu
is. ad denotãdũ de q̃ fiat absolutio vel de
q̃bꝫ ¶ Ex vero dicat a pctis tuis ꝛ a circũ/
stãtijs eoꝝ hoc scđm/ totalr est supfluum
Quia aut circũstãtia est pctm̃ aut ñ. Si
sic iã dictũ est a pctis tuis. Si ñ. non ca/
dit sub absolutione Itẽ ꝙ dicat de con/
tritis. ꝑiculosum est ꝛ ꝓt esse dãnosum. qꝛ
nedũ contrita sꝫ etiã attrita pctã pñt ꝑ ab
solutionẽ deleri/ ꝑ grãm post aduenientẽ
Ut melius post declarabit. Hoc autẽ qđ
est contritũ/ omnino excluderet attrita. si/
cut albũ nigrum. ꝛc. Deniq; hoc est inij/
cere scrupulũ desperationis presertim in
mortis articulo existẽtibus. Nulli enim
constare potest si vere de peccatis contera
tur Cum igit audit se absolui a contritis
incipiet dubitare ꝛ vacillare super sua ab
solutione. maxime cum inimicus in mor
tis articulo toto posse insistat ad deijcien
dum hoĩem a sua spe ꝛ fiducia ꝛ sepe do/
lor corpis est vehemens. ita ꝙ homo nul
lam deuotionis gratiã seu contritionem
attestantem sentire possit. sicut et etiam
in sanitate homis sepe sine culpa sua pro
pter multas rationes aufertur gratia de/
uotionis. Tollitur igitur per hoc/ fidu/
cia/ vel minuitur. et datur occasio ruine
seu desperationi. Et si enim vere ita sit ꝙ
absq; contritione peccata/ non delean/
tur. tamẽ homo sepe veraciter conteritur

vel in ipsa absolutõne cõtritio virtute sa/
cramenti infundit. ⁊ hoc hominẽ vt pre/
dixi latet. ⁊ cũ audit ã contritis / capit oc/
casionem musitandi ⁊ dubitandi. ⁊ ꝑ cõ/
sequens ꝑiclitandi ⁊c. ¶ Ex si dicat de ob
litis. similiter est sup̄fluũ. quia nõ potest
confitẽs de pc̄tis oblitis absolute absol/
ui. qñ etiã teneat cõfiteri si i futur̄ recordet
¶ Nec valet dicere q̃ liberter cõfitereris si
ue quẽ velles cõfiteri si coꝝ haberes mẽo
riam. qꝛ staret ꝙ cõfitens vellet qñ cõfite
ret. ⁊ nõ vellet qñ recordabit. Aut forte vo
luntatẽ hꝫ bonã in generali de cõfitendo
oĩa que occurrũt / quã nõ haberet de con/
fitendo si in sp̄eali aliq̃ occurrerent. sicut
manifestũ est et declarari posset ꝑ sylogis/
mũ incontinẽtis extra passionẽ existẽtis.
Et hoc diffuse declarari põt tempe suo ⁊c.
¶ Itẽ male exprimit si ⁊ inq̃ntũ possum
et debeo. qꝛ si non p̄t / nõ debet se ingerere
ad audiẽdũ Et si forte occurrit casus sibi
imptinens. dꝫ remittere ad sup̄iorẽ Sꝫ ⁊
sufficit ꝙ intẽtio cõfessoris sit bñ regl'ata
Nec est idẽ dicere. si ⁊ inq̃ntũ possum ⁊ di
cere. Autoritate mihi ꝯmissa. qꝛ p̄m⁹ mo
dus loq̃ndi / est dubitatiu⁹ ⁊ ꝑ ꝯñs ꝑiclo/
sus. vt iã stati supra dictũ ẽ. scd̃s aũt asser
tiu⁹ Et dꝫ intelligi autoritate. i. ꝑ autori/
tatẽ ¶ Nota illa ꝑticl'a In noĩe pa. ⁊ fi. ⁊c
addit ad denotãdũ ꝙ a deo ẽ qd̃ absoluit.
Vel qꝛ oĩa sacr̄a fiũt in ꝟtute fidei trini/
tatis ⁊ passiõis Iesu xp̄i dñi nr̄i Nec ẽ (vt
thomas dic̄ in tertia p̄te summe) de suba
absolutõis. sꝫ relinq̃t arbitrio sacerdotis.
q̃ cũ sit vt instr̄alr̄ ꝯcurrẽs ⁊c. siue vt mini
ster absoluat. ꝯuenienter apponit illd̃ qd̃
ꝑtinꝫ ad primã autoritatẽ dei scꝫ vt dicat
Ego te absoluo in noĩe pa. ⁊c. Quia tñ h̄
nõ ẽ determiatũ ex ꝟbis xp̄i Qd̃cũqꝫ liga
ueris sup̄ terrã ⁊c. sicut in baptismo / talis
appositio ibi. ⁊ non in baptismo relinq̃t
arbitrio sacerdotis.

D Aliud notabile ei⁹/dẽ vt videt de p̄mis motib⁹ ⁊ consensu

Notandũ ꝙ sunt mot⁹ p̄io pri/
mi. Et sunt mot⁹ scd̃o p̄mi. Et
sunt mot⁹ q̃ cõsistũt in cõsensu
¶ Mot⁹ p̄io primi sunt tres i
quib⁹ nõ est aliqd̃ pc̄m̄ mortale vl' venia
le. qꝛ nõ attingũt volũtatẽ nec vt libera ẽ
nec vt natura. Prim⁹ ẽ titillatio in carne
siue suggestio facta. excitãs ad libidinem
Scd̃s ẽ delectatõ i appetitu sensitiuo tã
tũ circa illd̃ qd̃ caro suggerit Terti⁹ ẽ desi
deriũ iꝓuisum ꝑseq̃ndi illd̃ in opus
Motus autẽ scd̃o primi sunt illi q̃ attin
gũt voluntatẽ vt natura ẽ. nõ vt est arbi/
trio libera seu libatiua. Et sunt tres Pri/
m⁹ ẽ motus delectatõis in volũtate. ꝯdele
ctãdo appetitui sensitiuo Scd̃s est ꝯsen
sus subit⁹ volũtatis in delectatõꝫ. Terti⁹
est ꝯsensus subit⁹ seu desideriũ ꝑseq̃ẽdi
in op⁹ In his est tm̄ pc̄m̄ veniale Ita ꝙ
in p̄io gradu est principiũ pc̄i venialis
In scd̃o mediũ In tertio limes seu termi
n⁹. ¶ Isti sunt cõsensus i q̃b⁹ cadit pc̄m̄
mortale de pc̄tõ saltẽ qd̃ cadit sub ꝓhibi/
tõe. Prim⁹ est cõsensus interp̄tatiu⁹ in de
lectatõꝫ. q̃ fit. qñ ex delectatiõe volũtatis /
intantũ absorbet rõ / vt nõ possit intẽde/
re iudicio. ⁊ volũtas negligit mouere rõꝫ
ad iudicandũ ⁊ ꝑmittit tp̄s trãsire q̃ pos/
sit deliberare. Scd̃s ẽ cõsensus ver⁹ in de
lectatõꝫ. habito etiã iudicio rõis in oppo
situ certo. Terti⁹ ẽ cõsensus in op⁹. ver⁹ et
deliberat⁹. etiã si op⁹ nunq̃ seq̃tur. qd̃ q̃/
dẽ ꝑ se est pc̄m̄ mortale. Vñ ait saluator.
Qui viderit mulierẽ ad cõcupiscendũ eã.
statim mechatus est eam in corde suo.

Opusculũ eiusdeꝫ I sup̄ absolutõe confessionis sacramẽtalis

Gratia tibi ⁊ pax. frat charissi
me. Peti p̄io. si apd̃ aliquẽ
doctorẽ repiat forma auten/
tica absolutõis sacram̄talis
Rñdeo ꝙ sic. Et de hoc vi/
deat summa cõfessoꝝ. vel bertelina sup̄ h̄
verbo absolutio p̄ma q̃stiõe. Vtꝝ forma
absolutõis debeat fieri sub mõ indicatio
Et s̄m illa q̃ repiunt ibidẽ patebit satis
rñsio Ad illd̃ quod scd̃o petis. scꝫ q̃ sit for
ma sufficiens ? ¶ Deiñ ad tertiũ qd̃ q̃ris
vñ tot varietates in forma ista absolutio
nis ? Rñdeo / ꝙ ex ignorãtia vel negli/
gẽtia sufficiẽter inq̃rendi q̃ agenda sunt
circa sacram̄ta Sꝫ cur plus inq̃s circam
istã formã q̃ circa alias ? Ratio vna est qꝛ
alie forme / dicũtur publice ⁊ inueniũtur
scripte sicqꝫ leguntur. Hic autẽ occulte ⁊
absqꝫ libris ⁊ arbitriis fit negociũ. Põt et
alia rõ dari qꝛ act⁹ cõfessionis ⁊ absolutõ
nis / est quidã act⁹ iudicialis. vbi videtur
sufficere ꝙ sacerdos iudex / explicet sentẽ/
tiã suam q̃buscunqꝫ verbis. dum tamen